

Resolució 571/2020, de 16 d'octubre

Número d'expedient de les reclamacions acumulades: 493/2020, 494/2020, 495/2020, 496/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020 ¹

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Dades sobre ajuts a les persones amb discapacitat per accedir a la cultura.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: L'Ajuntament, en consideració als fets exposats, demana la inadmissió de les Reclamacions acumulades, per prematures. Per descomptat que ho són de prematures. És més: més que prematures estan mancades d'objecte, ja que no només no hi ha resolució, sinó cap ni tan sols indici de procediment de sol·licitud d'accés a la informació pública que pugui servir-los d'objecte. En conseqüència, han de ser inadmeses per falta d'objecte. El rigorós al·legat realitzat per l'informe municipal transcrit en l'antecedent 6 acredita de forma convincent i consistent un comportament abusiu de la persona reclamant en la formulació de les sol·licituds d'informació pública de què deriven aquestes Reclamacions, ja que semblen més encaminades a perjudicar i alterar el normal funcionament dels serveis municipals i l'accés als mateixos per part de la resta de ciutadania, que accedir realment al coneixement derivat d'informacions públiques. En conseqüència, i partint del raonament municipal exposat en l'antecedent 6, es pot concloure que en aquestes reclamacions acumulades també són abusives. L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per l'article 29 LTAIPBG. Això no és cap obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas de les resolucions acumulades en aquesta Resolució. En conseqüència, i addicionalment, també és procedent declarar la inadmissió d'aquestes Reclamacions per abusives.

Paraules clau: Ajuntament. Derivació. Registres. Terminis. Inici del còmput del termini per resoldre. Falta d'objecte. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 16 (les quatre primeres) i el 26 (les tres restants) de setembre de 2020 entren a la GAIP les Reclamacions (acumulades) 493/2020, 494/2020, 495/2020, 496/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020, presentades contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb les sol·licituds d'accés a la informació pública indicades en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de

---

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent és la versió en castellà.

transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 14 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya dues sol·licituds d'accés a la informació pública dirigides a l'Ajuntament de Barcelona que, després de referir-se a les bonificacions previstes per als cursos organitzats pels centres cívics a favor de persones amb discapacitat, demanen les dades següents per a cada trimestre de 2019 i primer i segon trimestre de 2020:

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 493/2020: 1. Nombre total de persones amb discapacitat que s'han matriculat als cursos i s'han acollit a la bonificació de preus. 2. Distribució dels alumnes matriculats entre la xarxa de centres cívics. 3. Nombre total d'alumnes sans en tots els centres cívics. 4. Percentatge d'alumnes discapacitats i bonificats en relació amb el total d'alumnes de cada centre. 5. Nombre d'alumnes discapacitats que han accedit per primera vegada als centres cívics gràcies a aquesta mesura.

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 494/2020: 1. Desglossament per cada centre cívic del número de persones amb discapacitat que s'han beneficiat d'una bonificació del 50% del preu del curs i dels que s'han beneficiat d'un 75% de descompte. 2. Del total d'alumnes discapacitats, els que han demanat el descompte per discapacitat en dues ocasions, quants en tres i successives en cada centre cívic? 3. Pressupost econòmic fet servir fins ara per l'ICUB en aquests descomptes i el % que això ha suposat del pressupost total de l'ICUB.

El mateix 14 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de Salut de la Generalitat dues sol·licituds més d'accés a la informació pública dirigides a l'Ajuntament de Barcelona en les quals, després de referir-se a respostes anteriors de l'IBE, demana la informació següent:

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 495/2020: 1. Data en què s'ha encarregat el projecte estructural per a la col·locació d'un elevador elèctric al vestíbul de la piscina Sant Jordi per valor de 2776,95 €. 2. Empresa i arquitecte que realitzen l'estudi. 3. Importi total a què ascendeix el pressupost per col·locar l'elevador elèctric a la piscina Sant Jordi. 4. Data en què es realitzaran les obres.

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 496/2020: 1. Què han estudiat, com se solucionarà de forma global aquest problema de falta d'accessibilitat de les piscines petites dels CEM que no disposen de prou profunditat? 2. Com se solucionarà el cas concret denunciat de les piscines CEM Can Dragó? 3. Data de la posada en marxa de la solució global al problema. 4. Pressupost 2020 per eliminar les barreres dels CEM de l'IBE.

El 24 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de Salut de la Generalitat tres sol·licituds d'accés a la informació pública dirigides a l'Ajuntament de Barcelona amb les quals, en relació amb la mesura "accés a la cultura de proximitat de les persones amb gran discapacitat i gran dependència – centres cívics", sol·licita:

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 531/2020: 1. Relació detallada per trimestre, centre cívic i per discapacitat i des de l'inici de la mesura esmentada, del número i descripció completa dels acompanyaments a persones amb discapacitat als cursos. 2. Associació que realitza l'acompanyament. 3. Recursos econòmics de cada trimestre de 2019 i 2020 destinats als acompanyaments. 4. La data en que s'ampliarà la mesura als Casals de Barri i gestions que s'han fet des de 2019 per a això.

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 532/2020: 1. Gestions fetes per l'ICUB per conèixer les causes que han provocat el baix número de beneficiats per aquesta mesura. 2. Causes d'aquest fracàs descobertes per l'ICUB. 3. Mesures adoptades per solucionar aquest fracàs el 2020.

La sol·licitud de què deriva la Reclamació 533/2020: Conèixer la data en la qual la mesura d'accés a la cultura de proximitat de les persones amb gran discapacitat i gran dependència consistent a subvencionar un curs per trimestre s'ampliarà eliminant el límit d'un sol curs per a tota la xarxa de centres cívics de Barcelona.

Demana de rebre la informació sol·licitada en paper i per correu postal.

3. Les Reclamacions presentades el 16 i el 26 de setembre de 2020 indiquen que les sol·licituds anteriors no haurien estat contestades per l'Ajuntament i que la seva finalitat és posar de manifest el fracàs de les mesures municipals per apropar la cultura a les persones amb discapacitat o l'existència de barreres arquitectòniques a les piscines de l'IBE.
4. El 18 i el 29 de setembre de 2020 la GAIP admet provisionalment les Reclamacions, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre durin les Reclamacions.
5. El 22 (les quatre primeres) i el 30 (les tres restants) de setembre de 2020 la GAIP comunica les Reclamacions a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre les mateixes, així com còpia dels expedients de les sol·licituds d'informació de les quals porten causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre les Reclamacions.

6. El 8, el 10 i el 14 d'octubre de 2020 la GAIP rep els informes emesos per l'Ajuntament de Barcelona en relació amb les reclamacions acumulades. Els informes municipals assenyalen, en primer lloc, que les set reclamacions han de ser inadmeses per prematures, ja que l'Ajuntament encara no ha rebut les sol·licituds d'informació pública indicades per l'antecedent 2, que van ser presentades a un registre del Departament de Salut; considera que la persona reclamant ha presentat deliberadament la sol·licitud a una Administració que no té en el seu poder la informació sol·licitada, la qual cosa comporta la necessitat de gestions de derivació, per a les quals l'article 30 LTAIPBG preveu un termini de 15 dies, i en aquestes circumstàncies hauria de ser conscient que no pot presentar les reclamacions immediatament després d'haver vençut el termini d'un mes des de la presentació de les sol·licituds, ja que el més probable és que una part d'aquest termini s'haurà consumit amb la derivació. En tot cas, l'informe municipal insisteix que no ha rebut encara les sol·licituds, de manera que ni tan sols ha pogut obrir els expedients corresponents, motiu pel qual les reclamacions acumulades s'han de considerar prematures.

Subsidiàriament, l'Ajuntament també demana la inadmissió de les Reclamacions acumulades, per abusives, tenint en compte que l'article 18.1.e de la Llei 19/2013, bàsica de transparència i accés a la informació pública, estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública repetitives o abusives, i els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret. Fonamenta el caràcter abusiu de les Reclamacions acumulades en les següents consideracions (es reproduïxen part de les formulades en relació amb la Reclamació 494/2020, que són reiterades textualment per a cada una de les quatre restants): "És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública perquè no es perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i de la GAIP, que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per altres persones, atesa la limitació de recursos humans que pateixen les administracions. Aquesta causa d'inadmissió conté dos motius d'inadmissibilitat diferents: d'una banda, la repetició concreta i objectiva i el caràcter reiteratiu de la sol·licitud i, de l'altra, l'exercici abusiu del dret, concepte aquest molt més ampli, obert i de component subjectiu. Pel que fa al primer supòsit d'inadmissió, s'entén que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb una altra o altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitant, en què es demana accés a la mateixa informació pública, és a dir, amb identitat d'objecte o bé amb una modificació irrellevant d'aquest objecte. En el cas que ens ocupa l'ara persona reclamant ja va presentar una sol·licitud pràcticament idèntica que va donar lloc a la Reclamació GAIP 177/2020, Resolució 264/2020. Així mateix i paral·lelament a la sol·licitud que ha donat lloc a la reclamació que ens ocupa, la persona reclamant ha presentat quatre sol·licituds més d'accés a la informació pública de contingut molt similar, que han donat lloc a les seves corresponents reclamacions a la Comissió a la qual ens dirigim, les Reclamacions

493/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020. En quant al caràcter abusiu del dret, cal destacar que en els últims tres mesos la persona reclamant ha presentat un mínim de 23 reclamacions a la GAIP derivades de 23 sol·licituds presentades a aquest Ajuntament. Totes elles són en la seva gran mesura reiterades i obstinades en pocs temes. Per a cada instància que presenta la persona reclamant, al cap de poc més d'un mes ja presenta la corresponent Reclamació a la GAIP, si ha rebut resposta dient que no està així que i si no l'ha rebut, dient que no l'ha rebut. Sempre exigeix que se li envii la informació en format paper i per correu postal, dificultant molt la tasca a l'Administració i fent-la més costosa a nivell de mitjans materials, personals i econòmics, i més lenta. Posteriorment, gairebé sempre presenta algun incident d'execució de la resolució perquè tampoc no està així que amb la mateixa. A més, també pretén un contacte telefònic fluid, sent com és que el Departament de Transparència no és un departament obert al públic, sinó que les comunicacions es fan via correu electrònic o per via de presentació d'instàncies, però aquest ciutadà pretén un tracte diferencial i privilegiat, en detriment de la resta de la ciutadania. Totes aquestes actuacions de la persona reclamant entenem que suposen un clar abús de dret i a més acrediten que la finalitat de la persona reclamant no és la transparència i el rendiment de comptes mitjançant l'obtenció de la informació pública que permeti conèixer com s'exerceixen les funcions públiques i com es gestionen els recursos públics per poder, d'aquesta manera, “estimular les bones pràctiques del govern i de l'administració, millorar la qualitat democràtica i prevenir la corrupció” (Resolució de la Reclamació 36/2015 o Resolució de la Reclamació 7/2016)”. La sol·licitud d'accés que ens ocupa és abusiva perquè la persona sol·licitant, mitjançant l'exercici del dret d'accés, pretén en realitat causar intencionadament un perjudici, una alteració, una obstrucció o una paralització il·legítima del funcionament normal de l'entitat o de l'òrgan al qual dirigeix la sol·licitud. D'altra banda, la persona reclamant reconeix en aquesta reclamació que ens ocupa que els fonaments de la reclamació són demostrar el fracàs de la mesura que pretén apropar la cultura a les persones amb discapacitat. Les reclamacions de la persona reclamant són molt legítimes, però el que no és legítim és vehicular-les a través del dret d'accés a la informació pública d'una forma obstinada, reiterada i repetitiva, col·lapsant el Departament de Transparència de l'Ajuntament de Barcelona, i en aquest cas també a l'Institut de Cultura de Barcelona, en perjudici de la resta de la ciutadania. Queda acreditat clarament que la veritable pretensió de la persona reclamant no és obtenir informació, sinó danyar, bloquejar o perjudicar l'Administració. A la vista dels antecedents de fet consignats en aquest informe, és a dir, que la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada al seu dia per la persona ara reclamant és abusiva i reiterativa, aquesta Administració interessa que la GAIP, previs els tràmits oportuns, procedeixi a inadmetre-la per presentar-se la causa d'inadmissió de l'abús de dret”.

Fonaments jurídics

1. Acumulació de les Reclamacions

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

És evident la identitat entre les Reclamacions 493/2020, 494/2020, 495/2020, 496/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020: les parts són les mateixes (la persona reclamant i l'Ajuntament de Barcelona), així com l'objecte (unes determinades mesures municipals relacionades amb les persones amb discapacitat), la motivació (posar de manifest el fracàs de les mesures citades i la falta de resposta municipal a la sol·licitud d'informació) i, en general, les aportacions de la persona reclamant a aquest procediment i, per tant, les qüestions sobre les quals s'ha de pronunciar la GAIP.

Si al què s'ha dit s'afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no es deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, és procedent concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

2. Inadmissibilitat per falta d'objecte

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 33.1 LTAIPBG disposa que les administracions públiques han de resoldre en el termini d'un mes les sol·licituds d'accés a la informació pública i l'article 42.1 d'aquesta mateixa llei estableix que les resolucions en matèria d'accés a la informació pública poden ser reclamades davant de la GAIP durant el termini d'un mes a comptar des de la data de la seva notificació o del moment en què va finalitzar el termini d'un mes per resoldre-la. L'article 32 RGAIP desenvolupa amb més detall aquests terminis i l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que incompleixen els requisits establerts pels preceptes anteriors de l'esmentat Reglament.

D'altra banda, la via de Reclamació davant de la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació administrativa prèvia, concretament de la tramitació i resolució d'una sol·licitud d'accés a la informació pública, de manera que no té cap sentit reclamar davant de la GAIP si l'Administració reclamada no ha tingut prèviament l'ocasió de tramitar i pronunciar-se en relació amb la sol·licitud d'informació pública que té com a objecte.

En aquest cas, els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament de Barcelona no ha rebut cap de les sol·licituds d'accés a la informació pública que la persona reclamant indica com a objecte de les Reclamacions acumulades. El fet que la persona reclamant les hagi presentat al registre d'una Administració (el Departament de Salut de la Generalitat) diferent de la destinatària de les sol·licituds (l'Ajuntament de Barcelona) no garanteix que aquest les hagi rebut; per descomptat, la persona reclamant està en el seu dret de presentar les seves sol·licituds davant del registre públic que millor li sembli, però si no les presenta davant de la mateixa Administració destinatària de les mateixes pot córrer el risc que es demorin o es descontrolin, com pel que sembla podria haver succeït en aquest cas. Sigui pel motiu que sigui, pel que sembla les sol·licituds presentades a mitjans d'agost en el Departament de Salut, no han arribat a l'Ajuntament i no pot pretendre's que aquest vagi a ser responsable de la seva tramitació i resolució.

L'Ajuntament, en consideració als fets exposats, demana la inadmissió de les Reclamacions acumulades, per prematures. Per descomptat que ho són de prematures. És més: més que prematures estan mancades d'objecte, ja que no només no hi ha resolució, sinó cap ni tan sols indici de procediment de sol·licitud d'accés a la informació pública que pugui servir-los d'objecte. En conseqüència, han de ser inadmeses per falta d'objecte.

3. Inadmissibilitat addicional per abús de dret

La inadmissibilitat radical de les set Reclamacions per falta d'objecte fa innecessària la valoració de la causa subsidiària d'inadmissibilitat invocada per l'Ajuntament (el caràcter abusiu de les Reclamacions). Tanmateix, i de cara a l'eventualitat d'una futura presentació en termini de les mateixes o d'altres de semblants, la GAIP considera que també s'ha de pronunciar sobre aquesta causa addicional d'admissibilitat.

El rigorós al·legat realitzat per l'informe municipal transcrit en l'antecedent 6 acredita de forma convincent i consistent un comportament abusiu de la persona reclamant en la formulació de les sol·licituds d'informació pública de les quals deriven aquestes Reclamacions, ja que semblen més encaminades a perjudicar i alterar el normal funcionament dels serveis municipals i l'accés als mateixos per part de la resta de ciutadania, que accedir realment al coneixement derivat d'informacions públiques. En conseqüència, i partint del raonament municipal exposat en l'antecedent 6, es pot concloure que en aquestes reclamacions acumulades també són abusives.

L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per l'article 29 LTAIPBG. Això no és obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas de les resolucions acumulades en aquesta Resolució. En conseqüència, i addicionalment, també és procedent declarar la inadmissió d'aquestes Reclamacions per abusives.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 d'octubre de 2020, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 493/2020, 494/2020, 495/2020, 496/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020.
2. Inadmetre les Reclamacions acumulades per mancar d'objecte i per incórrer en abús de dret.
3. Notificar amb aquesta Resolució un dels informes aportats per l'Ajuntament sobre aquestes Reclamacions.
4. Declarar-ne finalitzats els procediments relatius a les Reclamacions 493/2020, 494/2020, 495/2020, 496/2020, 531/2020, 532/2020 i 533/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta